

ROLNIK

Nr. 29

DODATEK POŚWIĘCONY SPRAWOM ROLNICZYM ORGAN T.R.P.

Rok III

KOMUNIKATY T. R. P.

KOMUNIKAT 191.

Z powodu zbyt wysokich cen przez skartelizowane kopalnie węgla w obecnym czasie powstał szereg kopalni prywatnych, które dostarczają węgiel opałowy po znacznie niższych cenach. Obstalunek wykonywać może na zamówienie poszczególnych Kółek Rolniczych względnie rolników sekretarjat Tow. Rolniczego Powiatowego w Wąbrzeźnie.

KOMUNIKAT 192.

Przypominamy zarządom Kółek Rolniczych, że z dniem 1. IX. upłynął termin do uregulowania składek członkowskich. Do tego czasu wpłacili częściowo a konto składek bieżących niektóre Kółka Rolnicze, dlatego stosownie do § 16 statutu P. R. T. prosimy wszystkie Kółka Rolnicze w powiecie o wpłacenie zebranych składek bezpośrednio do sekretarjatu Tow. Roln. Pow. w Wąbrzeźnie.

KOMUNIKAT 193.

Zdarzają się niejednokrotnie wypadki, że sekretarjat Tow. Pow. Rolniczego załatwia sprawy patentów, którzy nie są członkami Kółek Rolniczych, wobec tego zarząd T. R. P. poleca PP. Prezesom o powiadomienie członków na najbliższych zebraniach, o konieczności wykupienia legitymacji, gdyż członków bez legitymacji sekretarjat załatwiać nie będzie.

KOMUNIKAT 194.

PP. Sekretarzy Kółek Rolniczych uprasza się o nadsyłanie protokółów zebrań miesięcznych Kółek Rolniczych zaraz po ich odbyciu do Tow. Roln. Pow. w Wąbrzeźnie.

KOMUNIKAT 195.

Zarządy Kółek Rolniczych, które do tego czasu nie zawarły umowy z aptekami w sprawie ulgowej opłaty za lekarstwa T. R. P. prosi o zawarcie tychże, gdyż członkowie korzystają po

zawarciu umów z 25% rabatu zakupionych leków.

KOMUNIKAT 196.

Według podanego w sekretarjacie terminarza odbędą się zebrania Kółek Rolniczych w trzecią niedzielę po pierwszym w Mlewie o godz. 14-tej; w Rychnowie o godz. 17-tej; w Wielkich Radowskich o godz. 12-tej; w Lipnicy o godz. 16-tej; w Łopatkach o godz. 16-tej; w Książkach o godz. 12-tej; w Przydworzu o godz. 16-tej.

KOMUNIKAT 197.

Z uwagi na to, że mimo świadomości mieszkańców gmin wiejskich i miejskich o istniejącym zakazie nielegalnej uprawy tytoniu w każdym roku nadal zdarzają się dość częste wypadki uprawy roślin tytoniowych bez zezwolenia władzy skarbowej. Wobec tego Tow. Rolnicze Powiatowe podaje członkom swym do wiadomości, że pielęgnowanie roślin tytoniowych bez względu na tą okoliczność czy same wyrosły nie będąc siane, czy też posadzone nie wyłączając roślin ogrodowych i doniczkowych wynikną z tego skutki prawne przewidziane ustawą karno - skarbową i winni ulegną karze pieniężnej w wysokości do 1000 złotych.

KOMUNIKAT 198.

Na podstawie Zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Centralnego Biura do spraw finansowo - rolnych w Warszawie z dnia 3 maja 1935 r. nr. F. R. 27 Wojewódzkie Biuro do spraw finansowo - rolnych w Toruniu mianowało z dniem 19 sierpnia 1935 r. delegatem na powiat wąbrzeski p. Józefa Ewertowskiego, dotychczasowego sekretarza Powiatowego Biura do spraw finansowo - rolnych w Wąbrzeźnie.

KOMUNIKAT 199.

Zgodnie z instrukcją Centralnego Biura do spraw finansowo - rolnych w Warszawie z dnia

7. 8. 1935 r. o dokonywaniu szacunku gruntów na żądanie Urzędów Rozjemczych i w porozumieniu z P. Starostą Powiatowym — Wojewódzkie Biuro do spraw finansowo - rolnych w Toruniu mianowało z dniem 5 września 1935 r. jako biegłego na powiat wąbrzeski p. Józefa Ewertowskiego.

KOMUNIKAT 200.

dotyczący akordowego wynagrodzenia za wykopki.

Niniejszem komunikujemy, że kontrakt taryfowy dopuszcza akordowe i premjowe stosowanie plac w wysokości nie niższej od dziennego wynagrodzenia (naturalja i gotówka) odnośnej kategorii robotników rolnych. Komisja Pracy ustaliła wytyczne dla województwa pomorskiego za tegoroczne kopanie ziemniaków i buraków cukrowych następujące maksymalne stawki:

Ziemniaki.

Za wykopanie 55 kg brutto, czyli szefla, ziemniaków, uwzględniając cały szlak:

- a) przy sprzęcie ponad 35 kwintali z $\frac{1}{4}$ ha — 7 groszy;
- b) przy sprzęcie od 25 do 35 kwintali z $\frac{1}{4}$ ha — 8 groszy;
- c) przy sprzęcie poniżej 25 kwintali z $\frac{1}{4}$ ha — 9 groszy; przyczem deputatu się nie potrąca. Zbieranie za kartoflarką oplaca się 50% niżej ręcznego kopania ziemniaków. Dla ludzi obcych, żadnym kontraktem niezwiązanych, przysługuje ta sama placa i 1,5 kg ziemniaków od wybranych 55 kg brutto.

Buraki cukrowe.

Za wykopanie buraków cukrowych tylko dla ludzi kontraktowych:

- a) przy sprzęcie do 50 kwintali z $\frac{1}{4}$ ha netto — 7 zł;
- b) przy sprzęcie od 50 do 75 kwintali z $\frac{1}{4}$ ha netto — 8 zł;
- c) przy sprzęcie ponad 75 kwintali z $\frac{1}{4}$ ha netto — 10 zł.

Od wyredlonych buraków cukrowych płaci się w każdej kategorii 10% mniej od wymienionych norm.

Buraki muszą być zniesione w kopce półmorgowe i nakryte ziemią, liście zaś skupkowano.

KOMUNIKAT 201.

Poniżej PTR. podaje okólnik Izby Skarbowej w Grudziądzu, określający, czego nie wolno zajmować sekwestrowi Urzędów Skarbowych na Pomorzu.

Izba Skarbowa w Grudziądzu.
Nr. W. II. 28045/2839/I/35.

W s t ę p.

W myśl § 43 Rozp. Rady Ministrów z dnia 25. VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580 z 1932 r.), nie ulegają egzekucji oddzielnie od nieruchomości przedmioty, które na podstawie przepisów prawa prywatnego stanowią przynależność nieruchomości.

Przedmioty, które jako przynależność nieruchomości gruntowej, nie mogą być przez sekwestratora zajęte, są wyszczególnione w załączniku IV do instrukcji służbowej dla sekwestratorów skarbowych, a w szczególności w przytoczonym tam ustępie 2 § 98 kodeksu cywilnego.

Dążąc do zachowania równomierności przy określaniu w gospodarstwach rolnych nadwyżek inwentarzy i ziemiopłodów, podlegających stosownie do obowiązujących przepisów, zajęciu i sprzedaży w drodze egzekucji administracyjnej, Izba Skarbowa w Grudziądzu ustaliła poniższe normy orjentacyjne, do których w zasadzie należy się stosować.

W wyjątkowych wypadkach, gdyby indywidualne cechy gospodarstwa rolnego uzasadniały podwyższenie, względnie obniżenie ustalonych norm, jak również na uzasadnione żądanie zobowiązanych, sekwestrator winien omawiane nadwyżki protokółarnie, po wysłuchaniu opinii biegłych powołanych z grona miejscowych rolników, dających rękojmię, że opinia ich będzie bezstronna i fachowa.

Przy opracowaniu omawianych norm przyjęto podział tych norm na trzy grupy, a mianowicie:

1) Normy przeciętnej ilości inwentarza żywego, potrzebnego dla normalnego prowadzenia gospodarstw rolnych.

2) Normy przeciętnej ilości inwentarza martwego, potrzebnego dla normalnego prowadzenia gospodarstw rolnych.

3) Normy przeciętnej ilości zboża, siana, słomy i innych ziemiopłodów, niezbędnych na najbliższy zasiew, ordynarję i utrzymanie ludzi oraz zwierząt w gospodarstwach rolnych aż do nowych zbiorów.

Przy egzekucji w gospodarstwach rolnych należy zawsze w pierwszym rzędzie zajmować przedmioty, wymienione w p. 2 § 20 instrukcji dla sekwestratorów z tem, że przy zajęciu produktów gospodarstwa należy skierować egzekucję przedewszystkiem na inwentarz żywy, a później na ziemiopłody. Inwentarz martwy ze względu na jego niezbyt wysoką wartość i trudności zbytu, należy zajmować dopiero z braku innych przedmiotów, podlegających zajęciu.

W celu wypośrodkowania przeciętnych norm inwentarza żywego ustalono jednostkę obliczeniową.

Jako jednostkę obliczeniową przyjęto:

1 koń	—	1 jednostka
1 krowa	—	1 „
1 wół	—	1 „
1 buhaj	—	1 „

czyli za jednostkę przyjęto 1 sztukę inwentarza żywego (koń lub bydło) w wieku ponad 3 lata.

Natomiast 1 sztukę inwentarza żywego w wieku od 1 roku do 3-ich lat (żrebacki i jałowizna) przyjęto jako $\frac{1}{2}$ jednostki obliczeniowej, np.:

1 żreback	—	$\frac{1}{2}$ jednostki
1 jałowka	—	$\frac{1}{2}$ „

Zaś 1 sztuka inwentarza żywego młodszego tj. poniżej 1 roku życia stanowi tylko $\frac{1}{4}$ jednostki obliczeniowej, np.:

1 cielę	—	$\frac{1}{4}$ jednostki
---------	---	-------------------------

Również $\frac{1}{4}$ jednostki obliczeniowej stanowi 1 świnia. Natomiast 1 owca stanowi tylko $\frac{1}{8}$ jednostki obliczeniowej.

Przy ustalaniu przeciętnych norm inwentarza żywego uwzględniono ogólny obszar użytkowy gospodarstwa rolnego, z wyłączeniem lasów i nieużytków, przyczem podzielono gospodarstwa na 3 zasadnicze typy według rodzaju gruntów użytkowych, a mianowicie:

1. ziemia mocna (typ A)
2. „ średnia (typ B)
3. „ lekka (typ C)

W ustalonej ilości jednostek inwentarza żywego mieści się tylko taki inwentarz żywy, który faktycznie jest niezbędny do normalnego prowadzenia racjonalnego gospodarstwa rolnego (konie i bydło). Natomiast bydło opasowe, wszelkie zwierzęta przeznaczone na rzeź, tuczniaki i drób podlega egzekucji administracyjnej bez ograniczenia.

Przy zajmowaniu inwentarza żywego należy zawsze stosować następującą kolejność:

1. Bydło opasowe, tuczniaki, zwierzęta na rzeź przeznaczone,
2. krowy,
3. cielęta,
4. trzoda chlewna,
5. konie,
6. owce,
7. drób.

Zajmowanie drobiu w gospodarstwach małych, zwłaszcza zaś u t. zw. osadników rolnych, należy w zasadzie wogóle unikać, uciekając się do zajmowania tylko w ostateczności, drób bowiem stanowi w gospodarstwach drobnych podstawę ich bytu.

Owce należy zajmować również tylko wtedy, gdy zachodzi nieunikniona konieczność zajęcia tychże, ze względu na specjalne znaczenie, jakie hodowla owiec posiada dla Państwa.

W myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 19 maja 1931 r. L. D. V. 7787/1/31, intem. okólnikiem Izby Skarbowej z dnia 11. VI. 1931 r. L. II. 16851/1/31, należy zaniechać zajmowania w drodze egzekucyjnej za należności podatkowe u członków „Związku Hodowców Szlachetnego Konia Półkrwi” — klaczy zarodowych, ogierów i przychowku w wieku rocznym, dwu i trzyletnim, zapisanych do ksiąg stadnych, wydanych przez Min. Roln., lub pozostających pod jego nadzorem, względnie do ksiąg lub rejestrów, prowadzonych przez Związki Hodowców koni, oraz przez organizacje rolnicze, uprawnione do rejestrowania klaczy zarodowych. Również należy ograniczać zajmowanie sztuk hodowlanych bydła, względnie trzody chlewnej, zapisanych do ksiąg rodowodowych Zw. i Towarzystw Hodowców do wypadków, w których zajęcie tych sztuk nie da się uniknąć, dla braku innych, podlegających egzekucyjnemu zajęciu przedmiotów.

Przy zajmowaniu owiec rasowych należy ściśle przestrzegać okólnik Min. Skarbu z dnia 10. V. 1933 r. L. D. V. 20411/1/33, którym Ministerstwo zarządziło, aby Urzędy Skarbowe uciekały się do zajęcia rasowych owiec, zarejestrowanych w Izbach Rolniczych, oraz w Związku Hodowców Owiec w Warszawie, Pomorskim Zw. Hodowców Owiec w Toruniu, Wielkopolskiem Tow. Hodowców Owiec w Poznaniu oraz Mało-

polskiem Tow. Roln. we Lwowie, oraz w Krakowie, — tylko w ostateczności, gdy zobowiązany nie posiada innego majątku ruchomego, podlegającego zajęciu, albo jeżeli majątek ten nie wystarcza na zaspokojenie poszukiwanej należności.

W wypadku zajęcia koni półkrwi, bydła zarodowego i owiec rasowych, należy przed ogłoszeniem licytacji zawiadomić pisemnie odnośne organizacje rolnicze wzgl. hodowlane, które prowadzą rejestry tegoż (zajętego) inwentarza, aby w ten sposób dać im możliwość nabycia zajętego inwentarza możliwie z wolnej ręki, wzgl. wyszukania i wskazania nabywcy. W tym celu należy wspomnianym organizacjom wyznaczyć odpowiedni termin, który nie powinien być krótszy od dni 7-miu, i aż do upływu tego terminu licytacji nie ogłaszać.

W razie bezskutecznego upływu wspomnianego terminu, o ile zajdzie potrzeba wyznaczenia terminu sprzedaży z licytacji zajętego bydła hodowlanego, koni zarodowych i owiec rasowych, należy o terminie licytacji bezzwłocznie zawiadomić odnośną organizację rolniczą wzgl. hodowlaną, wzgl. Izbę Rolniczą.

Przy opracowaniu norm przeciętnej ilości inwentarza martwego, potrzebnej dla normalnego prowadzenia gospodarstw rolnych uwzględniono obszar gruntów uprawnych, (rolę) oraz przyjęto najważniejsze i niezbędne sprzęty, narzędzia i maszyny rolnicze, z uwzględnieniem siły popędowej.

Wykazana w poniższych normach ilość inwentarza martwego (jeśli chodzi o racjonalne gospodarstwa rolne) jest minimalna i w zasadzie nie powinna ulec dalszej obniżce.

Normy przeciętnej ilości zboża, siana, słomy i innych ziemiopłodów, niezbędnej na najbliższy zasiew, na utrzymanie ludzi, ordynarję, oraz na utrzymanie zwierząt w gospodarstwach rolnych, aż do nowych zbiorów, ustalono w centnarach metrycznych (q) i podzielono na trzy podgrupy, a mianowicie:

- 1) zapotrzebowanie na zasiew;
- 2) „ na wyżywienie ludzi i ordynarję;
- 3) zapotrzebowanie na wyżywienie inwentarzy żywych.

N o r m y.

1) Normy przeciętnej ilości inwentarza żywego, potrzebnej dla normalnego prowadzenia gospodarstwa rolnego.

Dla gospodarstw rolnych o obszarze do 100 ha. włącznie należy przyjąć na ziemi:

mocnej (typ A) na każde 2 ha — 1 jednostkę
średniej (typ B) na każde $2\frac{1}{2}$ ha. — 1 jednostkę
lekkiej (typ C) na każde 3 ha — 1 jednostkę.

Celem obliczenia ilości jednostek, niezbędnych do prowadzenia gospodarstwa, należy w gospodarstwach „typu A” ilość hektarów ziemi użytkowej podzielić przez 2; w gospodarstwach „typu B” ilość hektarów ziemi użytkowej pomnożyć przez 2 i otrzymany iloczyn podzielić przez 5; w gospodarstwach „typu C” ilość ha ziemi użytkowej podzielić przez 3, przyczem liczby ułamkowe opuszczać.

Np.: „typ 2” o przestrzeni 59 ha

$$59 : 2 = 29 \text{ jednostek}$$

„typ B“ o przestrzeni 59 ha
 $59 \times 2 = 118 : 5 = 23$ jednostek
 „typ C“ o przestrzeni 59 ha
 $59 : 3 = 19$ jednostek.

Na każde dalsze 10 ha ponad 100 ha, aż do ogólnego obszaru 250 ha włącznie, należy przyjąć:

na ziemi mocnej (A) — 4 jednostki,
 na ziemi średniej (B) — 3 jednostki,
 na ziemi lekkiej (C) — 2 jednostki.

N. p. dla gospodarstwa o obszarze 200 ha w/g powyższego obliczenia przypadnie:
 na ziemi mocnej (A) — 90 jednostek
 na ziemi średniej (B) — 70 jednostek
 na ziemi lekkiej (C) — 53 jednostek.

Dla gospodarstw o obszarze ponad 250 ha do 500 ha włącznie należy przyjąć na każde dalsze 10 ha ponad 250 ha:

na ziemi mocnej (A) — 3 jednostki
 na ziemi średniej (B) — 2 jednostki
 na ziemi lekkiej (C) — 1 jednostka.

N. p. w gospodarstwach o obszarze 450 ha

w/g powyższego obliczenia przypadnie:
 na ziemi mocnej (A) — 170 jednostek
 na ziemi średniej (B) — 125 jednostek
 na ziemi lekkiej (C) — 84 jednostek.

Dla gospodarstw rolnych o obszarze ponad 500 ha należy przyjąć na każde dalsze 20 ha ponad 500 ha:

na ziemi mocnej (A) — 3 jednostki
 na ziemi średniej (B) — 2 jednostki
 na ziemi lekkiej (C) — 1 jednostka.

W zasadzie przy obliczeniu jednostek inwentarza żywego należy w praktyce przyjmować ustalone normy dla gospodarstw typu B, bowiem przeważną część gospodarstw rolnych posiada równocześnie ziemię mocną, średnią i lekką.

W wypadku gdyby zaszła potrzeba zastosowania w odniesieniu do jakiegoś gospodarstwa norm typu A lub C, należy rodzaj gleby ustalić ewentualnie po wysłuchaniu opinii przywołanych rzeczoznawców.

II. Normy przeciętnej ilości inwentarza martwego, potrzebnego dla normalnego prowadzenia gospodarstw rolnych

Rodzaj inwentarza martwego	Obszar gruntu uprawnego																Ponad 500 ha na każde dalsze 100 ha należy przyjąć ilość
	do 5 ha ilość	do 10 ha ilość	do 15 ha ilość	do 25 ha ilość	do 30 ha ilość	do 40 ha ilość	do 50 ha ilość	do 70 ha ilość	do 90 ha ilość	do 100 ha ilość	do 150 ha ilość	do 200 ha ilość	do 250 ha ilość	do 300 ha ilość	do 400 ha ilość	do 500 ha ilość	
Pługi jednoskibowe*)	1	2	2	3	3	4	5	5	6	8	10	10	12	14	18	24	3
Kultywatory	1	1	1	1	1	1	2	2	3	3	4	4	4	5	6	10	1
Brony	1	1	2	2	2	4	4	5	6	8	8	10	12	14	16	2	2
Siewniki	—	—	—	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	1
Opielacze	1	1	1	1	1	1	2	2	2	3	4	4	5	5	6	1	1
Wały	1	1	1	1	1	1	2	2	2	3	3	3	3	3	4	1	1
Żniwiarki	—	—	—	—	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	3	1	1
Grabie konne	—	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	3	4	4	6	1	1
Młóca konna	1 recz.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Młóca parowa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	1	1	—
Wozy	1	2	2	3	4	5	6	6	7	8	10	12	14	16	20	24	2
Czyszczalnie (wialnie)	—	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	3	—	—
Waga	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	—
Sieczkarnia ręczna	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ konna	—	—	1	1	1	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
„ parowa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	1	1	—
Maszyny do siania na w.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	2	3	—
Śrutownik	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	1	1	—

*) Pługi więcejskibowe winny być odpowiednio zredukowane.

3) Normy przeciętnej ilości zboża, siana, słomy i innych ziemiopłodów, niezbędnych na najbliższy zasiew i na utrzymanie ludzi, oraz zwierząt w gospodarstwach rolnych, aż do nowych zbiorów.

I. Zapotrzebowanie na wysiew:

(cyfry podaje się w centnarach metrycznych na 1 ha)

żyta	1,50 q
pszenicy	1,50 q
jęczmienia	1,50 q
owsa	1,60 q
groch „Wiktorja“	2,40 q
grochów innych	1,60 q

wyki	1,40 q
gorczyca	0,16 q
lubinu	1,80 q
koniczyny czerwonej	0,20 q
„ białej	0,16 q
lucerny	0,40 q
rzepaku	0,14 q
rzepiku	0,16 q
seradeli	0,50 q
ziemniaków	24,— q

(Dokończenie komunikatu 201 w nast. „Rolniku”)

ZARZĄD T. R. P.

(—) *Erwertowski, instruktor T. R. P.*

(—) *Klimek, wiceprezes T. R. P.*